

بی آبی، بیکاری، فقر، سیل، پاندامی سرمایه داری یعنی توحش، بربریت

اعتراضات مردمی و توده ای خوزستان

صدای انترناسیونالیستی

E-mail: internationalist.voice@gmail.com

Homepage: www.internationalist.tk

تلگرام: <https://t.me/intvoice>

چندین روز است که خشم فرو خورده مردم خوزستان از بی آبی، بیکاری، فقر، پاندامی و... در اعتراض به زندگی بربروار، خود را به شکل اعتراضات خیابانی نشان میدهد. اعتراضات به بعضی از شهرها در خارج از خوزستان سرایت کرده است. چندین تن در جریان سرکوب اعتراضات توسط بورژوازی اسلامی جان باخته اند و اطلاعات دقیقی از زخمی ها و دستگیریها در دست نیست. جامعه وارونه ایی که جنگ هشت ساله، بی آبی، بیکاری، فقر، بحران های اقتصادی پشت سر هم و در این اواخر تحریم اقتصادی را تجربه کرده است، زمینه های اعتراضات را مهیا کرده است. توحش و بربریت سرمایه داری یک جهنم زمینی و واقعی نه تنها برای طبقه کارگر بلکه برای اکثریت ساکنان آن بوجود آورده است. بر طبق مرکز آمار ایران هزینه خانوارهای شهری و روستایی اخیراً ۳۰ درصد افزایش یافته است، این در حالی است که بر طبق نشریه فوربوس و با وجود تحریمهای وضع شده توسط آمریکا و با وجود پاندامی کرونا، تعداد میلیونرهای دلاری در ایران حدود ۲۲ درصد رشد کرده است. [۱] در یک سو تصاویر پنت هاوس ها و کاخ های افسانه ای در کنار رنگین کمان پورشه ها و در سوی دیگر بیکاری لجام گسیخته، زندگی زیر خط فقر، بی مسکنی، بی آبی، بی برقی، فروش کلیه و ده ها معضل دیگر، چهره کریه نظام طبقاتی را بوضوح به تصویر میکشد، این دنیای وارونه و کثیف سرمایه داری را باید به زیر کشید.

بورژوازی اسلامی در بحران نه میتواند و نه میخواهد خواستههای معترضان را برآورد کند. بورژوازی جنایتکار از یک سو به سرکوب متوسل میشود و از سوی دیگر میخواهد اعتراضات را تحت کنترل خود در آورد و به مجرای قانونی و دولتی سوق دهد تا مانع از شعله ور شدن اعتراضات به دیگر مناطق شود. در چنین زمینه ایی اصولگرایان، دولت (اصلاح طلبان) را به بی مدیریتی و بی لیاقتی متهم می کنند تا مشکلات را گردن اصلاح طلبان بیندازند. محسن رضایی، جنایتکاری که خود یکی از بازیگران اصلی بورژوازی اسلامی بوده است و خودش نیز خوزستانی است، در این زمینه به خوزستان سفر کرده و گفته است:

"اعتراض در خصوص مشکلات، حق مردم است و مطالبه گری از مدیران بی عرضه خواسته بحق مردم خوزستان است. برخی از مدیران لیاقت نشستن بر صندلی های مدیریتی که حاصل خون شهداست را ندارند." [۲]

برخلاف عوامفریبی های گرایشات راست و چپ سرمایه، زندگی بربروار، تخریب محیط زیست، دستکاری غیر مسئولانه اکوسیستم، بی آبی، بی برقی و... نه محصول بد مدیریتی بورژوازی پیرامونی و در مورد مشخص بورژوازی ننگین اسلامی بلکه محصول نظام سرمایه داری و بخشی جدائی ناپذیر از متابولیسم نظام سرمایه داری است. نظامی که در آن، هدف تولید نه رفع نیازهای بشری بلکه کسب حداکثر سود است. در نظام کثیف سرمایه داری، سود همه چیز را تعیین میکند. لذا تنها مسئول دانستن جنایتکاران و گانگسترهای اسلامی بعنوان مسبب اصلی بی آبی، عملاً در امان نگه داشتن سرمایه داری از مبارزه ضد سرمایه داری است. خالی کردن خشم و عصیان توده های

معارض به شرایط زندگی ضد انسانی و فلاکت بار خود در اعتراضات ضد رژیم می است. قوت گرفتن جنبش ضد رژیم به بهای خون انسانهای تحتانی جامعه است. جنبش ضد رژیم میتواند بورژوازی دیگری را جایگزین بورژوازی اسلامی سازد، اما شرایط فلاکتبار اکثریت جامعه همچنان تداوم یابد. باید به توحش و بربریت سرمایه داری پایان داد.

زمینه های مادی شکل گیری معضلات زیست محیطی و تغییرات غیر مسئولانه در اکوسیستم، وجود نظام طبقاتی و در عصر ما، سرمایه داری در حال احتضار می باشد. سو مدیریت، سد سازیهای بی رویه و اقدامات مخرب زیست محیطی بورژوازی اسلامی، بر ویرانگری عواقب زیست محیطی افزوده است. اما مسبب اصلی نظام بربر و توحش سرمایه داری است، چرا که فجایع زیست محیطی مختص سرمایه پیرامونی نیست بلکه سرمایه متروپل بیشترین نقش را در آلودن کردن جهان ایفا می کند. چین، آمریکا، روسیه، ژاپن، آلمان بیشترین نقش را در آلوده کردن هوای کره زمین ایفا می کنند و نقش مهمی در گرمایش کره زمین ایفا می کنند و به تبع آن باعث ناهنجاریهای محیط زیستی و از آن جمله سیل می شوند. در قلب اروپا، در پیشرفته ترین کشورهای اروپایی، در دمکرات ترین کشورهای اروپایی و با مدیریت عالی، یعنی آلمان و بلژیک، سیل اخیر منجر به جان باختن حداقل ۱۷۰ نفر شد و تعداد زیادی نیز هنوز مفقود هستند، بیشترین قربانیان از آلمان هستند. میزان خرابی های سیل در آلمان حیرت مرکل را برانگیخت و او بر لزوم جنگ با تغییرات اقلیمی تاکید کرد. [۳] بر اثر سیل در دومین اقتصاد جهان، چین، حداقل ۲۵ نفر جان خود را از دست دادند و حدود ۲۰۰ هزار نفر مجبور به ترک خانه هایشان شدند.

در حال حاضر ده ها هزار کارگر پیمانی در اعتراض به شرایط برده وار خود در صنعت نفت در حال اعتصاب هستند و یکی از پرشکوه ترین اعتراضات و اعتصابات کارگری را در تاریخ ثبت کرده اند. با این وجود طبقه کارگر بعنوان یک طبقه اجتماعی هنوز وارد جدالهای طبقاتی نشده است. شرط اساسی و مهم برای به ثمر رسیدن اعتراضات توده ای و مردمی این است که طبقه کارگر بعنوان یک طبقه اجتماعی این اعتراضات را بدنبال خود بکشد به عبارت بهتر شرط پیروزی اعتراضات توده ای و مردمی این است که دنبال رو جنبش کارگری باشند و رهبری اعتراضات در دست طبقه کارگر باشد. تنها از زمین طبقاتی است که میتوان به حملات بورژوازی پاسخ داد. نه اینکه کارگران بعنوان انسانهای کارگر در اعتراضات توده ای حل شوند و هویت طبقاتی خود را تا سطح کارگر منفرد و از همه بدتر تا سطح اعتراض ضد رژیمی تنزل دهند. اعتراضات توده ای و مردمی پتانسیل آن را دارند که جهتگیریهای متفاوت داشته باشند. طبقه کارگر باید به اعتراضات توده ای جهت گیری طبقاتی بدهد، در چنین شرایطی زمینه دخالت نیروهای سیاه و ارتجاعی در اعتراضات توده ای و مردمی به شدت پائین می آید.

سرمایه داری بوی خون، کثافت، جنگ، بربریت، بی آبی، بیکاری و... میدهد، اگر طبقه کارگر به حکم تاریخی خود، یعنی به زیر کشیدن سرمایه داری از طریق انقلاب کمونیستی عمل نکند، نابودی

بشریت حتمی است. نابودی بشریت تنها از طریق جنگ جهانی نیست، بلکه جنگ جهانی تنها یکی از اشکال آن است و می‌تواند اشکال دیگری نیز بخود بگیرد، همچون از طریق فاجعه محیط زیستی، از طریق سقوط بشریت و غیره. تنها با به زیر کشیدن سرمایه داری از طریق انقلاب کمونیستی است که طبقه کارگر میتواند به تباهی روزانه انسانها در جای جای این کره خاکی پایان دهد و یک نظامی شایسته کرامت انسانی، نظامی شایسته بشریت، یک جامعه بدون طبقه ارائه دهد و کل بشریت را از توحش و کتافات سرمایه داری نجات دهد.

فیروز اکبری

۲ مرداد ۱۴۰۰

توضیحات:

[۱] گزارش فوربوس

[۲] اعتراضات خوزستان

[۳] خرابی های سیل در آلمان